HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מחלוקת. דרבנן ורבי שמעון בנציח בעוקר כל הגוף בעבודת כוכבים ומומר בעמיתי ברוח הקודש מפי הגבורה להתנצחות לעקור כל מצות עבודת כוכבים מן התורה או לקייס מקצת ובטל מקצת שהרי הוא דקתמרי דרבנן סקילה משום דשמיה דכתיב שדמה בנציח דגמרי סקילה מיניה בע"ז הוא משמעי דכתיב ובא האות והמופת וגו' גלוי מלפני שהיו עקירת הגוף ובטול מקצת שהם נמי כתיב בסיפא יומת כי דבר סרה וגו' להדיחך מן הדרך ואפי' במקצת דמשמע ומיהו לא מיפשעי קרא מלא בע"ז דדבר למד מעניינו: **אלא עוקר הגוף דשאר מצות דברי הכל נחנק.** דנפקא לן מקרא אחריני המיוחד בפרשה אחריני דלא כתיב בה שהרי יוצא לדבר דבר בשמי (דברים יח) והיינו מה שלא שמע וכתיב ומת הנביא ההוא וכל מיתה המיוחדת שהם חנק הוא: **פטור.** דהשם דבר כתיב דבר שלם ולא חלי דבר: **נלכה ונעבדה.** בריית היא בספרים[ה] גבי פרשת נביא המדיח דכתב בה דלהדיחך מן הדרך אשר צוך ה' אלהיך ללכת בה וגו' ולריש קרא יתירא נלכה זו מצות עשה דמשמע לעשות ולא משמע לזהרה: **בה לא תעשה.** דגמרינן מאשר תעשה בה[ו] דלא תעשה מיירי אלמא דאשר מצות נמי הכא גבי הדחה כתיבי דאי לא משמעי קרא אלא בע"ז מאי עשה איכא: **וכן בשאר מצות.** דהאי נלכה בה לא משמע ליה לרב המנונא חותמתם: **דרחמנא אמר מן הדרך.** ומע"ז קאי דאכתי לא מיתברו שאר מצות בהאי ענייא דנלכה בה כולה משמע: **ד"ש פטור.** ואפילו מחנק דהשם דבר שלם כתיב ולאו לאעוקר דברי תורה הוא אלא לדבר דבר קאי דהשם סקילה הוא אלא לאדביים בעלמא כגון לזקיק בן כנעניה: **כיוס עובדו.** כלומר היינו קיום מקצת ובטול מקצת: **לרב חסדא.** לאמר בע"ז הוא דפליגי אבל בשאר מצות עוקר הגוף הוא בחנק ובטול מקצת פטור: **ר"ש פוטר והוא הדין לרבנן.** דגבי חנק דבר שלם כתיב ולרב חסדא הא דנקט ר"ש הא קמ"ל דריש' דקתני סתמא חייב ואפילו לרבנן בחנק דרבי שמעון הוא דקא מחייב אבל בשאר מצות בעניינו הדמה דסקילה לא כתיבי: **מר דחיים ליה כו'.** לרבנן דסקילה לרבי שמעון בחנק[ז] והוא הדין לרבנן ולרב המנונא. הא דנקט ר' שמעון רבותא הוא כלומר ואפילו מחנק דרבי שמעון פטור וכ"ש מסקילה דמחייבי ליה רבנן בעוקר את הכל: **אם ילמד לך נגיח.** המוחזק עבור על דברי תורה הכל לפי מקצת השעה כגון מליהו בהר הכרמל בשמוטי מון: **נשנה הסורר ממשלה בה.** כלומר אפילו מראה אותו נביא מוסד ועושה כדלעיל דכתיב (דברים יג) ונתן אליך אות או מופת: **שמחילנו נביא אחת.** כגון מנשיה הנביא והאי ונתן אליך אות נעשתו נביא אחת ואי יתן לך אות בנעורה מחרת ולבסוף כשימחזר להרשיע יאמר לעבוד עבודת כוכבים וסמוך עלי שהרי מוחזק אני על ידי אות ומופת שנתתי לך בכר: **נרשום הבעל.** כגון מסרה האב לשלומי הבעל ועדיין היא בדרך ולא קיימן בה בית דניה: **נאותה מיפה.** שהיו מחייבין את הנילון: **ובועלה.** כלומר וכל הבועלים נידונין כאחת הנבעלת חוץ מבועל בת כהן: **אם ס"ל נאחיו.** לכתוב כאשר זמם לעשות וליפתוך: **אם לו הוקשו.** לבועל שהיו מחייבין חותנו חנק: **אם לה.** שמחייבין חותנה שריפה: **נאחיו ולא נאחותו.** כל היכא דבעדותן מחייבין אים ואשה ודיין חלוק כי הכא לו הוקשו:

הדרן עלך אלו הן הנחנקין

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא. מעיקרא מיירי בהרבע מיתות ומפרש ואזיל להו לכולהו והדר מפרש הני דתין להם חלק לעולם הבא: ס"ג **שאומר אין תחיית המתים מן התורה.** ק) שכופר במדרשים דדרשינן בגמרא (קמן[ט]) מניין לתחיית המתים מן התורה ואפי' יהא מודה ומאמין שיהיו המתים אלא דלא למיגז בתוריתא כופר הוא הואיל ועוקר שים תחיית המתים מן התורה מה לנו ולאמונתו וכי מהיכן הוא יודע שכן הוא הלכך כופר גמור הוא: **ואפיקורוס.** מפרש בגמרא (צט:): **ספרים החילונים.** מפרש בגמרא (ק:): **גמ'** ויהי

ו) [סוריות ד:], ז) [סוריות ד:], ח) [הכהו ממש מיתות ועשיתם לו כאשר זמם לעשות נראה דהיינו מן הגרוסקמ אלא עיקר הגי' כדאיתא בפירש"י מה ת"ל לאחיו], ד) [י"ג המומתין], ט) [נעיל נא, ע"ב], י) [שם:], יא) [ע"ז יח:], יב) שבועות טו:, יג) ע"ז יח., יד) [ויעבר לו], טו) [ל"ל למלך], טז) [ל"ל הנכרי], יז) [דברים יג], יח) [ילקוט דן], יט) הוא דגור בפ"ע. רש"ל, כ) מן ד"ה לרשות עד ד"ה מה ת"ל שייך למתני' לעיל פט., כא) כ' ב"ם שאין זה מדברי רש"י, כב) [ע"ג ופא:],

תורה אור השלם

1. וְהַנָּבִיא הַהוּא אוֹ חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא יוּמָת כִּי דִבֶּר סָרָה עַל יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפֹּדְךָ מִבֵּית עֲבָדִים לְהַדִּיחֲךָ מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בָּהּ וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ: דברים יג ו
2. וְנִתַּצְתֶּם אֶת מִזְבְּחֹתָם וְשִׁבַּרְתֶּם אֶת מַצֵּבֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תְּגַדֵּעוּן וְאִבַּדְתֶּם אֶת שְׁמָם מִן הַמָּקוֹם הַהוּא:
דברים יב ג
3. וְעָשִׂיתָם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ:
דברים יט יט
4. וְעָמַךְ בְּלֹם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אָרֶץ נֵצֶר מַטָּעַי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר:
ישעיהו ס כא
5. וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רֹפְאֶךָ: שמות טו כו
6. וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו וַיַּעְתֵּר לוֹ וַיִּשְׁמַע תְּחִנָּתוֹ וַיְשִׁיבֵהוּ יְרוּשָׁלַם לְמַלְכוּתוֹ וַיֵּדַע מְנַשֶּׁה כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים:
דברי הימים ב לג יג
7. וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁע שִׁמְעוּ דְּבַר יְיָ כֹּה אָמַר יְיָ כָּעֵת מָחָר סְאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וְקַאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן:
מלכים ב ז א
8. וַיָּעָן הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר לְמִפְלָךְ נִשָּׁעָן עַל יָדוֹ אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה יְיָ עֹשֶׂה אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנָּבָה רֹאָה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל: מלכים ב ז ב

א [מיי' פ"ט מהל' יסודי התורה הל"ח והל' ג דן]:
פאא ב מיי' פ"ט מהלכות יסודי התורה הל"ג וה"ה והל"ו ושייני לפי שעה ועי"ש:
א ג מיי' פ"ג מהלכות תשובה הלכה ה:
ב ד מיי' שם הלכה ו: